

слѣдватъ, да разбератъ тия тайни на Царството Божие. И мисля, че методътъ за дълъгъ животъ седи тукъ. Сега ще ви наведе единъ фактъ. Вземете хора, които страдатъ и които се ядосватъ, които прѣминаватъ живота си прѣзъ много бури. Тѣхниятъ животъ е кратковрѣмененъ; ония пъкъ, които сж спокойни, както казватъ, хора „разложени“, и не се ядосватъ, не се терзаятъ, тѣ иматъ дълъгъ животъ. И затуй Хербертъ Спенсеръ казва на едно мѣсто: „Когато външнитъ сили на природата се уравниватъ съ вжтрѣшнитъ процеси на човѣшкия организъмъ, ние ще имаме вѣченъ животъ въ физическия свѣтъ“. Кои сж тия външни сили? Тѣ сж тия врѣдни елементи. Когато се уравнисимъ, когато дойдемъ да разбираме какво желаемъ, какво искаме, и знаемъ какъ да реагираме срѣщу врѣднитъ елементи и да ги подчинимъ, ще можемъ да живѣемъ на земята, колкото врѣме искаме — 100, 500, 1000 години, и ще можемъ да заминемъ пакъ, когато искаме — отъ насъ ще зависи. Слѣдъ като живѣемъ нѣколко хиляди години, ще кажемъ: „Наживѣхме се и сега искаме да заминемъ на дълга разходка за другия свѣтъ“. Тогава ще ни придружатъ нашитъ роднини и приятели, както ни изпращатъ сега при тръгване на трена. Това ще бжде отиване. Ние ще бждемъ свободни, ще си извадимъ билетъ и ще тръгнемъ, и нѣма нашитъ приятели да вървятъ подиръ насъ и да казватъ: „Горкиятъ човѣкъ смъртъта го покоси“. — „Не“, ще кажемъ, „азъ отивамъ да направя разходка, отивамъ да посѣтя бащиния ми домъ, единъ день пакъ може да се върна“. И тѣ ще ни пожелають добъръ пътъ. Християнството е такава наука, която трѣбва да подготви това пѣтуване,